

Ferdinando Palmeri talade om det komplicerade Belgien

Foto: Birgitta Wiklander

Splittrat Belgien håller ändå ihop.

Belgien hade val i juni förra året, men fick en regering först i 31 januari i år. Det är inte ovanligt att regeringsbildandet tar lång tid i ett land där mycket makt har flyttats ned till regioner och partierna är uppdelade i flamländska och franskspråkiga.

Det framhöll Ferdinando Palmeri från Belgiens ambassad på ett möte med Europaklubben med runt 70 deltagare. Svenskar ser kanske mest Bryssel som centrum för EU, men det är också Belgiens huvudstad.

Belgien blev självständigt 1831, som en katolsk utbrytning från det mer protestantiska Nederländerna. Landet har fått hantera och präglats av motsättningar mellan franskspråkiga Vallonien, och flamländsk(nederländsk) talande Flandern.

1970 blev Belgien en federal stat med tre regioner och tre språkgemenskaper. Allt mer beslutsfattande har flyttats ned till regionerna Flandern, Vallonien och tvåspråkiga Bryssel. I Flandern finns partier som vill dela Belgien. De två språkgrupperna förstår varandra allt sämre trots obligatorisk undervisning av det andra språket i skolan. Engelska tar över som språk mellan flamländare och valloner.

Lite skämtsamt sägs det att belgare bara har kungahuset, fotbollslaget och pommes frites gemensamt. Men Palmeri trodde att Belgien ändå skulle bestå som ett land.

Det delade Belgien vill däremot ha ett starkare EU, med gemensam upplåning, EU-armé och bindande sociallagstiftning. Här står Belgien och det mer försiktiga Sverige på olika sidor inom EU.

Richard Appelbom